

รื้อถอนเสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้ล้มใส่รถยนต์ เทศบาลอ้างว่ามีได้เป็นลูกจ้างของตน ใครต้องรับผิดชอบ

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอเสนอบทความ กรณีผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากเทศบาลตำบล และขณะปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความประเมินเลินเล่อจึงก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก โดยเทศบาลตำบลได้ปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยอ้างว่าบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้เป็นลูกจ้างในสังกัดของตน ซึ่งบทความที่จะนำเสนอนี้ถือเป็นบทความที่น่าสนใจสำหรับผู้สนใจสามารถศึกษา ได้จากบทความดังที่จะนำเสนอนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากนักน้อย

หลักการและเหตุผล

การจัดให้มี และบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง ถือเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่ราชการส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ ซึ่งการที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ จำเป็นต้องมีบุคคลที่มีความรู้ด้านไฟฟ้ามาทำหน้าที่ โดยหน่วยงานอาจมีบุคลากรที่มาจากข้าราชการ พนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานจ้างทั่วไป หรือผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการ มาทำหน้าที่ แต่หากบุคคลดังที่กล่าวมาปฏิบัติหน้าที่ตามได้รับมอบหมาย เป็นผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการ และก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หน่วยงานสามารถปฏิเสธความรับผิดชอบในการชดใช้ค่าเสียหายได้หรือไม่

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูลดังกล่าว

เนื้อเรื่องบทความ

เทศบาลตำบลแห่งหนึ่ง (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้ให้นายเอก และนายชัย ซึ่งเป็นผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการ (เคยเป็นลูกจ้างตามภารกิจของเทศบาล แต่เลิกจ้างเพราะต้องการลดค่าใช้จ่าย) ได้ทำการรื้อถอนสายไฟฟ้าและสายสื่อสารที่เชื่อมโยงระหว่างสำนักงานเทศบาลกับเสาไฟฟ้าหน้าว่าการอำเภอ ทำให้เกิดแรงเหวี่ยง ส่งผลให้เสาไฟฟ้าหน้าว่าการอำเภอหักโค่นลงมาทับใส่รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีที่จอดอยู่บริเวณนั้นได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำรถยนต์เข้าซ่อมแซมและได้มีหนังสือเรียกร้องค่าเสียหายกับการไฟฟ้า แต่การไฟฟ้าแจ้งว่าต้องเรียกร้องค่าเสียหายต่อเทศบาลตำบลผู้จ้างบุคคลทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือไปยังเทศบาลตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) เพื่อให้ชดใช้ค่าเสียหาย แต่เทศบาลตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) เพิกเฉยต่อหนังสือเรียกร้องค่าเสียหาย โดยอ้างว่าบุคคลทั้งสองมิได้เป็นลูกจ้างในสังกัดของตน เทศบาลตำบลจึงไม่ต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่บุคคลทั้งสองได้กระทำ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ชดใช้ค่าเสียหายพร้อมทั้งดอกเบี้ย

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า แม้นายเอก และนายชัย จะเป็นเพียงผู้รับจ้างเหมาบริการ แต่ตามสัญญาจ้างและรายละเอียดขอบเขตงานจ้าง (TOR) ได้กำหนดให้บุคคลทั้งสองปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งช่างไฟฟ้า เมื่อเทศบาลตำบลมีหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่นภายในเขตพื้นที่ จึงถือว่าบุคคลทั้งสองเป็นผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าของหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้นการที่บุคคลทั้งสองได้รับมอบหมายจากเทศบาลตำบลให้ทำการรื้อถอนสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร จนเป็นเหตุให้เสาไฟฟ้าล้มทับใส่รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เทศบาลตำบลจึงต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/การที่...

การที่เทศบาลตำบลมิได้แจ้งไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการติดตั้งและรื้อถอนระบบไฟฟ้าสาธารณะ และเป็นเจ้าของทรัพย์สินดังกล่าวให้เข้าตรวจสอบก่อนทำการรื้อถอน แต่กลับดำเนินการโดยพลการ จึงถือว่าเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลไม่ได้ใช้ความระมัดระวังที่เพียงพอ อันเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เทศบาลตำบลจึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าซ่อมแซมรถยนต์ ค่าขาดประโยชน์ใช้สอย และค่าเสื่อมสภาพรถยนต์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมาย

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อผ. ๒๓/๒๕๖๗ ได้วางบรรทัดฐานเอาไว้ว่า แม้ผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการของเทศบาลจะมีใช้ลูกจ้างของเทศบาล แต่เมื่อตามสัญญาจ้างและขอบเขตของงานจ้างได้กำหนดหรือมอบหมายให้ผู้รับจ้างดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลหรือหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น กรณีถือว่าผู้รับจ้างดังกล่าวเป็น “ผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น” จึงมีฐานะเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามความหมายที่กำหนดในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ฯ ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ (ผู้รับจ้าง) กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกในการปฏิบัติหน้าที่เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดในการต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกผู้เสียหายได้

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. ๒๓/๒๕๖๗

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
ผู้เรียบเรียง นายจิรัฏฐ์ รอบรัตน์ นิติกรปฏิบัติการ

